Warszawa, dnia 13.03 2017 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER ROZWOJU
I FINANSÓW

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 14.03.2017 r.
nr 1139 podpis

SP2.054.1.2017

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 15.03.17
nr 1462 podpis

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na Pana oświadczenie złożone na 34. posiedzeniu Senatu w dniu 1 lutego 2017 r. w części dotyczącej opodatkowania emerytur na podstawie zawartych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, Ministerstwo Finansów uprzejmie wyjaśnia.

Kwestie związane z unikaniem podwójnego opodatkowania pomiędzy Polską i Stanami Zjednoczonymi reguluje *Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatku od dochodu, podpisana w Waszyngtonie w dniu 08.10.1974 r. (Dz. U z 1976 r. Nr 31, poz. 178).*

Ponieważ umowa ta nie zawiera szczególnych postanowień dotyczących emerytur i rent uzyskiwanych przez polskich i amerykańskich rezydentów podatkowych prawa do opodatkowania tego rodzaju dochodów przez Polskę i Stany Zjednoczone powinny być determinowane na podstawie art. 5 ust. 1 ww. Umowy. Zgodnie z tym przepisem osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym umawiającym się państwie może być opodatkowana przez drugie umawiające się państwo z tytułu dochodu pochodzącego ze źródeł z drugiego umawiającego się państwa i tylko z tytułu takiego dochodu, zgodnie ze wszystkimi ograniczeniami zawartymi w umowie.

Dlatego też emerytury i renty wypłacane ze Stanów Zjednoczonych osobie mającej miejsce opodatkowania w Polsce podlegają opodatkowaniu najpierw w Stanach Zjednoczonych, a następnie w Polsce, z tym że zapobieganie podwójnemu opodatkowaniu następuje przez odliczenie od podatku polskiego podatku zapłaconego w Stanach Zjednoczonych.

Szczegółowy mechanizm zastosowania metody eliminacji podwójnego opodatkowania, w przypadku osób mających miejsce zamieszkania w Polsce, określa art. 20 ust. 1 umowy, zgodnie z którym dochody zagraniczne (z USA) łączy się z dochodami ze źródeł przychodów położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów krajowych oraz zagranicznych odlicza się kwotę równą podatkowi dochodowemu zapłaconemu w obcym państwie (tj. w USA). Odliczenie to nie może jednak przekroczyć tej części podatku obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany w obcym państwie.

W przypadku osób mających miejsce zamieszkania w USA, zastosowanie znajdzie natomiast art. 20 ust. 2 umowy, na podstawie którego, zgodnie z postanowieniami prawa Stanów

Zjednoczonych i z zachowaniem przewidzianych w nim ograniczeń (z uwzględnieniem dokonywanych zmian bez naruszenia podstawowych zasad) Stany Zjednoczone zezwolą obywatelom lub osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w Stanach Zjednoczonych na zaliczanie na poczet podatku w Stanach Zjednoczonych odpowiednich kwot podatku zapłaconego w Polsce. Taka odpowiednia kwota będzie oparta na kwocie podatku zapłaconego w Polsce, ale kwota zaliczona nie może przekraczać tej części podatku w Stanach Zjednoczonych, która zależna jest od dochodu netto takiego obywatela lub osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Stanach Zjednoczonych, pochodzącego ze źródeł w Polsce, lub dochodu pochodzącego ze źródeł spoza Stanów Zjednoczonych w odniesieniu do jego całkowitego dochodu netto w tym samym roku podatkowym.

Należy podkreślić, iż zastosowanie każdej z metod zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu przewidzianych w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania, w pełni zapobiega wystąpieniu zjawiska podwójnego opodatkowania dochodów osiąganych przez rezydentów jednego z państw na terytorium drugiego państwa. Metody zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu przewidziane w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Polska – w tym stosowana w umowie ze Stanami Zjednoczonymi metoda odliczenia proporcjonalnego – zostały wypracowane w praktyce międzynarodowej OECD i odpowiadają międzynarodowym standardom. Ww. metody są powszechnie stosowane przez wiele innych krajów na świecie. Są one zgodne z obowiązującym prawem podatkowym, Konstytucją RP, prawem UE oraz orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE.

Jednocześnie, uprzejmie informuję, iż nowa Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu (dalej „Konwencja"), podpisana w dniu 13.02.2013 r. została przez Polskę ratyfikowana w 2013 r. (ustawa z dnia 21 czerwca 2013 r. o ratyfikacji Konwencji – Dz. U. 2013 poz. 995), o czym strona polska poinformowała stronę amerykańską w drodze noty dyplomatycznej. Polska zatem zakończyła wszelkie procedury niezbędne do wejścia w życie nowej Konwencji. Natomiast z informacji przekazanych przez organy podatkowe USA wynika, iż strona amerykańska nie jest w stanie zakończyć procedur niezbędnych do wejścia w życie Konwencji w USA, z uwagi na wstrzymanie procesu ratyfikacyjnego Konwencji w Senacie.

W zakresie relacji między Konwencją a amerykańskimi przepisami Windfall Elimination Provisions (WEP), należy zauważyć, iż stanowią one część amerykańskiego krajowego systemu Social Security, a więc nie mają charakteru podatkowego. Istotą WEP jest bowiem określenie zasad naliczania wysokości świadczeń oraz ich redukcji w niektórych przypadkach, nie zaś ustalenia zasad opodatkowania.

Kwestia amerykańskich przepisów dotyczących redukcji kwoty amerykańskich świadczeń dla Polaków należy do kompetencji ministra pracy i polityki społecznej.

Z upoważnienia Ministra Rozwoju i Finans[illegible]

Paweł Gruza

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finans[illegible]